อานุภาพ

ธาตุกายสิทธิ์-เหล็กไหล/พญาสมิงเหล็ก

เรื่องอานุภาพเหล็กไหล หรือพญาสมิงเหล็ก เท่าที่ข้าพเจ้าได้ยินมาได้ฟังมาแต่โบราณกาล จนเป็นที่ฝังจิตฝังใจกันอยู่ทั่วไปว่ามีอานุภาพาง “มหาอุด” คือปืนยิงไม่ออก ๑ “คงกระพัน” คืออาวุธแหลมคมทุกชนิดทำอันตรายไม่ได้ ๑ และ “แคล้วคลาด” คือปลอดภัยจากสรรพอันตราย ๑ อานุภาพทั้ง ๓ ประการนี้ “มหาอุด” คือว่าปืนที่ยิงไม่ออก ดูจะเป็นอานุภาพที่ฝังใจผู้สนใจมีไว้ในครอบครองมากที่สุด และโดยสาเหตุที่วัตถุนี้หายากได้มาด้วยยากที่สุด จึงมีราคาแพงที่สุด

ตั้งแต่สมัยยังเป็นคฤหัสถ์และถึงได้อุปสมบทเป็นพระภิกษุแล้ว (เมื่ออายุ ๕๗ ปี) ข้าพเจ้าเองก็เคยได้ยินได้ฟังมาทำนองนี้เหมือนกัน แต่ก็ไม่ได้คิดที่จะแสงวงหามาไว้ในครอบครองอย่างจิงจังอะไร เพราะทั้งไม่เคยเห็นของจริงสักที และก็ไม่ได้นึกว่า จะสามารถมีได้ ต่อมาเมื่อระยะ ๒ ปีที่แล้ว(ปี ๒๕๓๙) ก็ได้มีโอกาสได้เห็นและได้สัมผัสกับโลหะที่อยู่ในตระกลูเหล็กไหลบ้าง โลหะที่เขาทำเทียมโลหะตระกลูเหล็กไหลเช่นนั้นบ้าง และทั้งวัตถุธาตุที่เขาเชิญออกมาหรือเรียกออกมาด้วยเวทมนต์ (จากข้อมูลที่เชื่อถือได้) ที่เขาเรียกว่า “เหล็กไหลตัด” จริงๆบ้าง และภายหลังก็ได้เห็นได้สัมผัสเหล็กไหลหรือพญาสมิงเหล็ก ที่หลุดตัวออกมาจากรังเอง โดยธรรมชาติ และวิวัฒนาการเป็นเหล็กไหลที่มีลักษณะและชื่อต่างๆ เช่น พระธาตุเหล็กไหล, เหล็กไหลตาน้ำ ฯลฯ บ้าง และได้เห็นมีฝังอยู่กับพระกรุที่เชื่อกันว่าฤาษีเป็นผู้สร้างบ้าง ฯลฯ ตลอดทั้งได้ความรู้เรื่องเหล็กไหลจากผู้รู้ต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากผู้อัญเชิญหรือตัดเหล็กไหลจากสำนักต่าง ๆ จากหนังสือจักรวาลและการเกิดของเหล็กไหล ที่เขียนโดย “อริยะ” บ้าง และได้อาศัยวิชชาธรรมกายตรวจสอบบ้าง การประมวลข้อมูลจากหลายแหล่งที่เชื่อถือได้ดังกล่าว จึงได้ความรู้เรื่องวัตถุธาตุ ที่ชื่อว่าเหล็กไหลบ้างพอสมควร แต่ข้าพเจ้าก็ยังไม่เป็นผู้รู้แจ้งเจนจบหรือผู้ชำนาญในเรื่องนี้ เพียงแต่พอรู้เรื่องมีความเข้าใจจากการประมวลข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ที่เชื่อถือได้ดังกล่าว และจากประสบการณ์ที่ได้เคยเห็น เคยสัมผัสมาแร้วบ้างจึงจะเล่าสู่ผู้อ่านที่ไม่เคยได้รู้หรือยังไม่เคยได้มีประสบการณ์ ได้รู้บ้างเพื่อความเข้าใจที่ดีขึ้นกว่าที่จะฝังจิตใจหรือปูกใจกับความเชื่ออยู่แต่เพียงว่า “เหล็กไหลจะต้องยิงไม่ออก” ซึ่งเท่าที่ข้าพเจ้าทราบวัตถุธาตุที่มีชื่อว่า “เหล็กไหล” มิได้มีอานุภาพเช่นนั้นเสมอไป และกลับมีอานุภาพที่น่าสนใจยิ่งกว่าอานุภาพเพียงเท่านั้น เพราะที่แท้ที่จริงวัตถุธาตุที่มีชื่อว่า

“เหล็กไหล หรือพญาสมิงเหล็ก” นั้นเป็นวัตถุธาตุที่มีกายสิทธิ์กับจิตวินญาณของผู้สร้างขึ้นด้วยฤทธิ์ที่ได้พัฒนาจากอณูธาตุที่สร้างขึ้นแต่เดิมมาจนเป็นวัตถุธาตุที่สร้างขึ้นในปัจจุบันนี้ เป็นเวลาช้านานนับปรัมาณไม่ได้ อีกทั้งเทพเทวดาที่เฝ้าติดตามปกปักรักษาอยู่ ซึ่งมีผลให้จิตวิญญาณของผู้สร้างขึ้นด้วยฤทธิ์แต่เดิมและกายสิทธิ์ที่สถิตอยู่กับวัตถนั้นเปลี่ยนแปลงไปตามกฎเกณฑ์ธรรมชาติเป็น อนิจจํ ทุกฺขํ และอนตา ครั้นเมื่อมาถึงยุคปัจจุบันนี้ จึงอาจมีมานุภาพตามคุณลักษณะของธาตุธรรมที่จะเป็นฝ่ายพระ (ฝ่ายบุญกุศล) ล้วน ๆ ที่จะให้สุขสมบัติแก่ผู้ที่มีอยู่ในครอบครองแต่ฝ่ายเดียว หรือว่าจะมีอานุภาพตามลักษณะของธาตุธรรมที่เป็นฝ่ายมาร (ฝ่ายบาปอกุศล) ล้วน ๆ ที่จะให้ทุกข์สมบัติแก่ผู้มีไว้ในครอบครองแต่ฝ่ายเดียว และ/หรือจะมีลักษณะของธาตุธรรม ๒ ฝ่ายปะปนกัน ที่อาจให้ทั้งสุขสมบัติแก่ผู้ประพฤติปฏิบัติดีมีศิลธรรมและที่ให้ทั้งทุกข์สมบัติแก่ผู้ที่ประพฤติปฏิบัติชั่ว ทุศีลขาดหิริโอตตัปปะและไร้คุณธรรมม ได้ตามส่วนของเขาและตามระดับคุณธรรมของผู้มีไว้ในครอบครอง

ก่อนที่จะได้เล่าถึงอานุภาพของวัตถุธาตุกายสิทธิ์นี้ ก็จะขอเล่าย่อ ๆ ความเป็นมาของวัตถุธาตุเหล็กไหลหรือพญาสมิงเหล็กเท่าที่ได้ยิยได้ฟังมาจากผู้รู้บ้างดังที่ได้กล่าวข้างต้นและจาการอาศัยวิชชาธรรมกายตรวจสอบดูบ้าง พอเป็นความรู้พื้นฐานก่อนว่า

วัตถุธาตุกายสิทธิ์นี้เกิดมีขึ้นด้วยฤทธิ์อำนาจของพวกฤาษีผู้มีฌาน (สมาธิระดับสูง) และอภิญญา (ความสามารถพิเศษ) แก่กล้าในระหว่างอันตรกัป คือในระหว่างที่ว่างจากพระพุทธศาสนาเป็นระยะเลายาวนานนั้น บรรดามนุษย์ผู้มับุญ คือคุณธรรมจาการที่ได้เคยรักษาศิลและเจริญภาวนาสมาธิมาก่อนที่ได้มาเกิดเป็นมนุษย์ในยุคนั้น ได้ออกบำเพ็ญพรต (ถือศีล) พรหมจรรย์ (การออกบวชเว้นเมถุน-คือเว้นชีวิตคู่) ด้วยมุ่งหวัง “อมตธรรม” ก็คือปราถนาพระนิพพานที่สิ้นสุดแห่งทุกข์และที่เป็นบรมสุขนั้นแหล่ะ แต่ไม่รู้จักทางสายกลาง (มัชฌิมาปฎิปทา) ให้ถึงอมตมหานฤพานได้ เพราะยังไม่มีพระพุทธเจ้ามาตรัสรู้ จึงได้แต่เจริญสมาธิภาวนาจนได้ฌานและอภิญญาแก่กล้า แต่ก็รู้ว่าตนเองนั้นยังไม่อาจพ้นความตายได้ยังไม่เห็นทางที่จะถึงทางอมตธรรมที่ไม่ตายได้ ก็ปรารถนาที่จะมีชีวิตที่ยั่งยืนที่สุด ดุจว่าเป็นอมตธรรมเพื่อรอผู้ตรัสรู้ (พระพุทธเจ้า) มาตรัสสอนทางปฎิบัติให้ได้บรรลุถึงอมตธรรม เพื่อจักได้เข้าสู่กระแสธรรมนำไปให้ถึงอมตธรรมตามที่ได้มุ่งหวัง จึงค้นหาวิธีสร้างวัตถุธาตุอันเป็นที่สถิตแห่งจิตวิญญาณของตน ให้คงทนยั่งยืนที่สุด ดุจว่าเป็นอมตธรรมนั้น ด้วยฤทธิ์อำนาจของตน ก่อนเบญจขันธ์ของตนจะแตกทำลาย (ก่อนทำกาละ/ตาย) ครั้นพากันทำวัตถุธาตุนั้นขึ้นด้วยฤทธิ์อำนาจของพวกตนที่แก่กล้ารุนแรงจนเกินอำนาจการควบคุมให้อยู่ในสภาวะพอหมาะตามความต้องการได้ วัตถุธาตุที่ปรุงขึ้นด้วนฤทธิ์อำนาจนั้นก็ระเบิดเป็นจุณวิจุณ เป็นอณูธาตุเป็นที่สถิตอยู่ของจิตวิญญาณฤาษีนั้นเองด้วย และกายสิทธิ์ภาคผู้ลี้ยงด้วย และแม้เทพเทวาที่รู้คุณวิเศษของวัตถุธาตุเช่นนั้น ก็ติดตามครอบครองยึดถือเป็นเจ้าของอณูธาตุเหล่านั้นมีทั้งที่กระจัดกระจายออกนอกแนวแรงดึงดูดของโลก คือหลุดออกไปนอกโลกและทั้งที่กระจัดกระจายไปในบรรยากาศของโลก แล้วตกลงสู่พื้นดิน และวิวัฒนาการไปตามธรรมชาติตลอดระยะเลายาวนานหลายกัปหลายกัลป์ มาจนถึงปัจจุบันนี้ จึงมีสภาพลักษณะและอานุภาพที่แตกต่างกันไปตามธรรมชาติที่แวดล้อมเป็นอยู่ และเปลี่ยนแปลงไปตามเกณฑ์ธรรมชาติ คือ ความเป็นสภาพไม่เที่ยง (อนิจฺจํ) ต้องเปลี่ยนแปลงไปตามเหตุปัจจัย เป็นทุกข์ (ทุกขํ) คือทน

อยู่ในสภาพเดิมไม่ได้นานจนถึงเป็น อนตฺตา ได้ในที่สุด **วิวัฒนาการของอณูธาตุกายสิทธิ์เป็นวัตถุกายสิทธ์ชื่อว่า "เหล็กไหล"**

ความต้องการ (ภวตัณหา) ที่จะให้อณูธาตุออันเป็นที่สถิตอยู่ของจิตวิญญญาณธาตุ ซึ่งความจริงก็หมดทั้งเบญจขันธ์ของพรหมที่เมื่อก่อนตายยังไม่เสื่อมจากฌานจึงอุบัติเปน็นพรหม ครบทั้งรูปขันธ์และนามขันธ์ (เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ) ของตนดำรงคงทนยั่งยืนที่สุดดุจอมตธรรมจึงต้องเสพหรือดูดซึมสิ่งที่อยู่แวดล้อมเป็นเครื่องหล่อเลี้ยงอณูธาตุให้ดำรงคงอยู่คู่กับเบญจขันธ์ของตน อณูธาตุเล็ก ๆ นั้นจึงได้วิวัฒนาการออกไปตามสิ่งแวดล้อมส่วนหยาบ นาน ๆ เป็นพัน ๆ แสน ๆ หมื่น ๆ ล้าน ๆ โกฏิ ๆ ปี จนกลายป็นวัตถุธาตุที่มีลักษณะต่าง ๆ กันตามสภาพแวดล้อมของธรรมชาติ เช่น บริเวณใดที่มีแร่ธาตุประเภทเหล็ก เงิน ทอง ตะกั่ว สังกะสี ดีบุก ฯลฯ ปะปนกันอยู่มากอณูธาตุนั้นก็จะค่อย ๆ วิวัฒนารเป็นวัตถุธาตุที่คล้สยเหล็ก บริเวณที่มีแร่ Magnetite มากก็จะเป็นวัตถุธาตุที่ดูดเหล็กหรือดูดกันเองได้ในบริเวณบางแห่งที่มีแร่ธาตุประเภทอัญมณีมาก ฏ้จะวิวัฒนาการเป็นวัตถุธาตุที่เหมือนอัญมณีสีต่าง ๆ ได้ บริเวณที่มีทั้งแร่ธาตุดินกากยายักษ์ หินและทั้งว่านยาสมุนไพรที่วิเศษต่าง ๆ ที่เหมาะแก่การรักษาธาตุขันธ์ของเขาก็จะเสพหรือดูดซึมเข้าไปปรุงหล่อเลี้ยงธาตุขันธ์ของเขา จึงวิวัฒนาการมาเป็นวัตถุธาตุกึ่งอัญมณี-หิน-เหล็กรวมกัน แต่ไม่ดูดเหล็ก กล่าวโดยส่วนใหญ่แล้วมีส่วนผสมของแร่เกล็กเป็นตัวยืนที่เมื่อถูกเชิญหรือถูกบังคับเรียกออกมาจากรังด้วยเวทย์มนต์ของผู้ทรงวิทยาคม ก็จะไหลหรือย้อยหรือหยดลงมาในสภาพเป็นของเหลวหรือยืดออกมาในสภาพเป็นของอ่อนนิ่มก่อน จึงชื่อว่า "เหล็กไหล" เมื่อมาทบกะบอากาศเย็นหรือน้ำพุทธมนต์ที่รองรับไว้ ก็จะกลับแข็งตัวเหมือนโลหะเหล็กหรืออะญมณีที่แข็งเหมือนเหล็ก

นอกจากนั้น วัตถุธาตุกายสิทธิ์นั้ยงขยายขนาดและขยายเผ่าพันธ์ มีสมาชิกทั้งแก่และอ่อนสถิตรวมกันอยู่ในรังดุจดังว่าเป็นอาราจักรของเขา เรียกว่า "รังเหล็กไหล" หรือ "โคตรเหล็กไหล" กรณีที่ธาตุกายสิทธ์ถูกผู้มีอำนาจเหนือกว่า เช่นผู้เป็นอริยเจ้าเชิญเขาออกมา หรือผูทรงวิทยาคมเรียกบังคับให้ออกมาจากรังจนหมดทั้งรัง รังหรือโคตรเหล็กไหลนั้น บางท่านเรียกว่า "มูลหรือขี้เหล็กไหล" แต่มูลหรือขี้เหล็กไหลจริง ๆ มีอยู่อีกต่างหาก ธาตุกายสิทธ์ที่ถูกเชิญหรือเรียกบังคับให้ออกมานี้มีชื่อว่า "เหล็กไหลตัด" เหล็กไหลประเภทนี้มีกัมมันตภาพรังสีอยู่ด้วยมาก ประเภทนี้มีฤทธิ์อำนาจมาก มีอานุภาพร้อนแรงจึงมีทั้งคุณอนันต์แก่คนดีมีศีลธรรม และโทษมหันต์แก่ผู้ทุกข์ศีล หรือขาดุณธรรมได้

รังหรือโคตรเหล็กไหลที่มีสมาชิกธาตุกายสิทธิ์สถิตอยู่มากมายนั้น นานปีนับร้อย-พัน-หมื่น-แสน-ล้าน-โกฏปี ย่อมได้รับความกระทบกระเทือนจากปัจจัยแวดล้อมตามธรรมชาติ ได้แก่ แด ลม ฝน แผ่นดินไหว เป็นต้น บางส่วนก็แตกหลุดออกจากรังเดิมำปตามธรรมชาติถูกกระแสน้ำกระแสลมชัดพัดพาไปติดอยู่ ณ ที่ใดที่เหมาะสมก็ขยายเผ่าพันธ์ ณ ที่นั้น ต่อ ๆ ไปอีกชื่อว่า "พญาสมิงเหล็ก" ก็มี "เหล็กไหลเจ้าป่า" ก็มี "เหล็กไหลโกฏิปี" ก็มี และสมาชิกที่วิวัฒนาการเป็นธาตุกายสิทธิ์ที่เคยอาศัยอยู่ในรังน้อยใหญ่ก็หลุดจากรังเดิมต่อ ๆ ไปอีก ถูกกระน้ำพัดพาไปอยู่ตามถ้ำ ตามแอ่งน้ำ บนภูเขา หรือออกจากถ้ำ/ภูเขาไปอยู่ตามเชิงเขาและตามพื้นดินภายนอกก็มี ที่อยู่ตามแอ่งน้ำเรียกว่า "เหล็กไหลตาน้ำ" หรือ "เหล็กหลบ" ก็มี และที่อยู่ตามพื้นดินภายนอก ถูกแดดเผาจนเป็นสีน้ำตาลอมส้ม เรียกว่า "เหล็กไหลเพลิง" ก็มี ที่วิวัฒนาการเป็นดุจ

พระธาตุเรียกว่า “พระธาตุเหล็กไหล” ก็มี ที่พัฒนาสูงขึ้นไปเป็นธาตุกายสิทธิ์ที่บริสุทธิ์ชื่อว่า “หยดน้ำฟ้าทวาราวดี” และสูงสุดขึ้นไปเป็น “วัชรธาตุ” ก็มี ที่ฝังลึกอยู่ในพื้นพิภพเผาไหม้กลายเป็นลาวาไหลออกมาสู่ภายนอกแล้วกระทบกับอุณหภูมิที่เย็นขึ้นก็ต่อย ๆ แข็งตัวอยู่ตามซอกหินภูเขาหรือซอกถ้ำต่าง ๆ เช่นประเภทที่เรียกว่า “เหล็กยืด” ก็มี ที่ผู้มีโอกาสหรือมีสิทธิที่จะได้ไว้ในครอบครองจะต้องอาศัยบุญบารมีธรรมที่ตนเองได้เคยสร้างสมอบรมมาแต่อดีตชาติถึงปัจจุบัน เมื่ออธิษฐานจิตปรารถนาจะได้ไว้เพื่อเป็นอุปการะในการศึกษาปฏิธรรมเอง และ/หรือเพื่อเผยแผ่พระสัทธรรมของพระพุทธเจ้า เหล่าเทพเทวาที่ปกปักรักษาธาตุกายสิทธิ์เหล่านี้ก็จะเปิดบารมีให้แก่ผู้ที่มีความเหมาะสม ได้แก่ ผู้ที่บำเพ็ญตนเป็นทนายแก้ต่างพระพุทธศาสนา ที่มีบุญบารมีจริงๆ เป็นต้น เท่านั้นทีทีโอกาสได้ครอบครองเป็นเจ้าของ วัตถุธาตุกายสิทธิ์ที่ตัดเอง (หลุดออกมาเอง) โดยธรรมชาติทั้งหมดเหล่านี้จึงรวมเรียกว่า “เหล็กไหลบารมี”

อนึ่ง ลาวาที่ไหลออกมาภายนอกยังมีที่ผสมปนเปไปกับแร่ธาตุอื่น จนกลายเป็นเพียงวัตถุธาตุกึ่งเหล็กไหล หรือแร่ธาตุในตระกูลกึ่งเหล็กไหลต่างๆ เช่น “เหล็กเปียก” “เพชรหน้าทั่ง” “ข้าวตรอกพระร่วง” “สังฆวานร” เป็นต้นก็มี หรือที่ซึมเข้าไปในซากต้นไม้หรือซากสัตว์ (Fossil) ที่เก่าแก่ดึกดำบรรพ์จนเป็นดุจหินไปก็มี ที่ป็น “คดไม้” ต่าง ๆ ก็มีที่เคลือบอยู่กับวัตถุอื่น ๆ ได้แก่ หินผนึก Rock Crystal หรือหิน Quartz ก็มีที่เป็น “อุกกามณี” หรือ “อุกกาบาต” จากต่างดาวก็มีแต่ละประเภทเหล่านี้บางอบ่างไม่ค่อยมีฤทธิ์อำนาจรุนแรงเท่าใดนัก จึงต้องอาศัยการเจริญภาวนาของพระอริยเจ้าหรือผู้ทรงวิทยาคุณอธิษฐานจิตของผู้เจริญภาวนานั้น

กล่าวโดยสรุป อณูธาตุ อันเป็นที่สถิตอยู่ของจิตวิญญาณธาตุของฤาษีผู้ทรงฌาน ทรงอภิญญาผู้สร้างขึ้นแล้วทำกาละ (ตาย) ขณะทรงฌานอยู่ จึงอุบัติเป็นพรหม โดยมีกายสิทธิ์ภาคผู้เลี้ยงสถิตอยู่ตรงกลางกำเนิดธาตุธรรมเดิม และเป็นที่ยึดครองปกปักรักษาของเหล่าเทพเทวาต่าง ๆ แต่เดิมนั้น ได้วิวัฒนาการเป็นวัตถุธาตุในรูปแบบต่าง ๆ ไปตามเหตุปัจจัย คือกาลเวลาและธรรมชาติแวดล้อมที่อณูธาตุนั้นมาตกอยู่บนพื้นผิวพิภพต้องเสพดูดซึมเข้าไว้เพื่อรักษาธาตุขันธ์ของจิตวิญญาณที่เป็นพรหมให้นานที่สุดดุจอมตธรรม

ที่ว่าอณูธาตุที่ค่อย ๆ วิวัฒนาการเป็นวัตถุธาตุที่สถิตอยู่ของจิตวิญญาณธาตุของพรหม ก็เพราะก่อนที่เบญจขันธ์ฤาษีผู้สร้างธาตุกายสิทธิ์เหล่านี้จะแตกทำลายยังไม่เสื่อมจากฌาน จึงเปลี่ยนภพภูมิเป็น “พรหม” นี้จะเห็นได้ด้วยตาหรือญานของธรรมกายและยังมีกายสิทธิ์ภาคผู้เลี้ยงสถิตอยู่ท่ามกลางกายพรหมนั้นแหละ ผู้ปฏิบัติที่ถึงธรรมกายจึงเห็นมีรูปลักษณะเหมือนกายทิพย์ (เทวดา) อยู่ด้วยเป็นกายซ้อนกาย ภพซ้อนภพ อีกโสดหนึ่ง และถ้าผู้ปฏิบัติธรรมถึงธรรมกายจะพิจารณากายในกายของพรหมนั้นย้อนหลังไปในอดีตก็จะเห็นเป็นฤาษี เป็นกายมนุษย์ผู้บำเพ็ญพรตพรหมจรรย์ ผู้สร้างวัตถุธาตุกายสิทธิ์นั้นเองอีก

วิวัฒนาการของจิตวิญญาณธาตุและกายสิทธิ์ที่สถิตอยู่กับวัตถุธาตุกายสิทธิ์และอานุภาพที่น่าสนใจ

โดยสภาวะดั้งเดิมของพื้นพิภพที่อณูธาตุกายสิทธ์เหล่านี้มาตกอยู่นั้นจะมีสีดำหรือสีเทาดำเสียโดยมาก อณูธาตุเหล่านั้นจึงเสพหรือดูดดิน-หิน-พืชพันธ์และแร่ธาตุต่าง ๆ บนพื้นพิภพนั้นไปหล่อเลี้ยงธาตุขันต์ของตนและวิวัฒนาการเป็นวัตถุธาตุกายสิทธิ์สีดำหรือสีเทาดำ

ต่อมาจิตวิญญาณธาตุของฤาษีผู้สร้าง ที่เมื่อเบญจขันธ์เดิมอตกทำลายแล้ว จึงได้เปลี่ยนภพภูมิเป็นพรหม และมีเทพเทวาที่มีศีลธรรมปกปักรักษาอยู่นั้นได้พัฒนาภูมิจิตของตนสูงขึ้น อณูธาตุนั้นจึงเสพหรือดูดซึมแร่ธาตุดินและพืชพันธ์หรือสิ่งที่มีคุณวิเศษที่ละเอียดปราณีตยิ่งขึ้น ไปหล่อเลี้ยงธาตุขันธ์ของตนให้ดำรงอยู่นานเท่านานจึงวิวัฒนาการเป็นวัตถุธาตุที่ละเอียดขึ้น มีสีสันวรรณะสดใส เป็นมันเลื่อมขึ้นตามภูมิจิตของวิญญาณธาตุและกายสิทธิ์ และเทพเทวาผู้มีศีลธรรมปกปักรักษาอยู่ ได้แก่สีน้ำตาลไหม้ สีเขียวปีกแมลงทับ (สีเขียวหัวเป็ด) สีเฆมพัด (สีน้ำเงินอมเขียว) สีฟ้าอมขาว สีเหลืองหรือสีเหลืองอมเขียว (สีเขียวส่อง) สีขาวซึ่งมีทั้งสีขาวเงินยวง สีขาวนวล สีขาวอมเทา (สีตะกั่วลูกแห/ตะกั่วตัด) เป็นต้น กรณีนี้กายสิทธิ์ที่สถิตอยู่ท่ามกลางกำเนิดธาตุเดิมของพรหมที่สถิตอยู่นั้นก็พัฒนาภูมิจิตของตนสูงขึ้นตามด้วยเป็นธาตุธรรมฝ่ายพระหรือฝ่านบุญกุศล ที่จะให้คุณแก่ผู้ทรงศีลทรงธรรม ที่ได้มีวัตถุธาตุเช่นนี้ไว้ในครอบครอง กล่าวคือ จะช่วยชักนำและช่วยคุ้มครองป้องกันอุปสรรคและอุปทันวันตราย กลายเป็นอุปการะแก่ผู้มีพื้นฐานอุปนิสัยในทางธรรมปฏิบัติตนอยู่ในศีลในธรรม (ทานกุศล ศีลกุศล ภาวนากุศล) ได้ดีขึ้น และมีพลังช่วยให้ผู้มีไว้ในครอบครองเจริญด้วยมนุษย์สมบัติ (ทรัพย์สมบัติ รูปสมบัติ/บุคลิกภาพที่ดี บริวารสมบัติ และคุณสมบัติ) สวรรค์สมบัติต่อ ๆ ไปถึงนิพพานสมบัติได้สะดวกเป็น “สุขสมบัติ” ตามระดับภูมิธรรมหรือคุณงามความดีที่ปฏิบัติได้และที่ได้ทรงคุณธรรมนั้นอยู่ เพราะจิตวิญญาณของพรหมที่สถิตอยู่กับวัตถุธาตุ โดยมีเทพเทวาปกปักรักษาอยู่นั้นเขามีโอกาสได้บำเพ็ญบารมีธรรมและอนุโมทนาบุญไปพร้อมกับผู้เป็นเจ้าของ ผู้ประพฤติธรรมนั้นแหละด้วยและในทางกลับกันถ้าผู้มีวัตถุธาตุกายสิทธิ์ที่พัฒนาคุณธรรมสูงขึ้น เป็นฝ่านพระหรือฝ่ายบุญกุศลอย่างนี้ ไว้ในครอบครองแต่ตนเอง (ผู้ครอบครอง) กลับกลับเป็นผู้มีระดับจิตต่ำทราม มักประพฤติผิดศีล ขาดหิริโอตัปปะและ/หรือไร้คุณธรรมากด้วยอภิชฌา (โลภจัด) ตัณหาราคะจัด มักมาก สำส่อนในกาม มากด้วยความโกรธพยาบาท ขาดความเมตตาปราณีและเป็นมิจฉาทิฏฐิ หลงมัวเมไม่รู้บาปบุญ คุณโทษ วัตถุธาตุเหล่านี้ก็จะอยู่ด้วยไม่ได้นานเพราะจิตวิญญาณของพรหมที่สถิตอยู่ และเทพเทวาผู้ทรงศีลทางธรรมที่ปกปักรักษาอยู่ ย่อมไม่ประสงค์อยู่ร่วมกับผู้ทุศีล หรือไร้คุณธรรมเป็นธรรมดา

ส่วนกรณีที่จิตวิญญาณของพรมที่สถิตอยู่กับอณูธาตุนั้นมิได้พัฒนาบารมีธรรมให้สูงขึ้นและอยุ่ในสภาพแวดล้อมที่ชักนำให้ภูมิจิตตกต่ำ ก็จุติจากภพภูมิของพรหม ลงมาเป็นเทพชั้นต่ำเป็นลำดับถึงระดับภูมิจิตของเสือ สิงห์ กระทิง แรด ฯลฯ ก็สามารถจำแลงกายเป็นเช่นนั้นได้ อณูธาตุนั้นเสพและดูดซึมสภาวะแวดล้อมภายนอกที่หยาบกระด้างไปหล่อเลี้ยงธาตุขันธ์ให้กลายเป็นวัตถุธาตุที่หยาบกระด้าง ก็ยังคงดำรงอยู่ในภาวะเดิม คือสีดำหรือวิวัฒมนาการเป็นสีดำสนิทยิ่งขึ้นกายสิทธ์ที่สถิตอยู่ ก็วิวัฒนาการภูมิธรรมต่ำลงเป็นส่วนของภาคมาร หรือฝ่ายบาปกุศล ลงไปด้วยตามลำดับ จึงเป็นวัตถุธาตุที่เทพชั้นต่ำที่เป็นมิจฉาทิฏฐิปกปักรักษาอยุ่ด้วยความหวงแหน เช่น ประเภทที่ชื่อว่า “พญาสมิงเหล็ก” “เหล็กไหลเจ้าป่า” และ “เหล็กทรหด” เป็นต้น วัตถุธาตุกายสิทธ์เช่นนี้ ถ้าอยู่กับคนดีมีศีลธรรมหรือผู้ป็นพระอริยเจ้าที่สามารถครอบงำชักนำไปสู่กระแสธรรมได้ด้วยคุณความดี (ทานกุศล ศีลกุศล ภาวนากุศล) ของผู้มีไว้มนครอบครองก็จะพัฒนาทั้งจิตวิญญาณธาตุกายสิทธิ์ที่สถิตอยู่นั้นและทั้งเทพเทวี่ปกปักรักษาอยู่ ให้กลับเป็นสัมมาทิฏฐิและให้วัตถุธาตุกายสิทธิ์นั้นพัฒนาขึ้นเป็นฝ่ายพระหรือฝ่ายบุญกุศลที่ให้คุณแก่ผู้มีไว้ในครอบครองผู้มีศีลธรรมนั้นให้เจริญรุ่งเรืองและสันติสุข เป็นสุขสมบัติได้แต่ถ้าไปตกอยู่กับคนที่มีอัธยาศัยชั่วร้าย มักประพฤติผิดศีล ไร้

คุณธรรม ด้วยอำนาจของกิเลสตัณหา อุปทานที่หนาแน่น ก็จะชักนำกันไป (ทั้งธาตุกายสิทธิ์และผู้มีไว้ในครอบครอง) ในทางชั่วร้าย ให้ได้รับผลที่เป็นโทษเป็นอันตราย เป็นความทุกข์เดือดร้อน เป็นทุกข์สมบัติไปได้

กล่าวโดยสรุป ก็คือว่า

(๑) ธาตุกายสิทธิ์-เหล็กไหล/พญาสมิงเหล็กนั้น ได้มีวิวัฒนาการมาตลอกระยะแวล้าป็นกัปเป็นกัลป์ จึงมีทั้งที่มีวิวัฒนาการที่ดีตามสิ่งแวดล้อมที่ดี และดียิ่งขึ้นเมื่อได้เข้าสู่กระแสธรรมตามพระสัทธรรมของพระพุทธเจ้า ตามเจตนาและวัตถุประสงสำคัญแต่เดิมของฤาศีผู้สร้างขึ้น และที่มีทั้งวิวัฒนาการที่ไม่ดีตามสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดี แต่กลับดีขึ้นได้อีกถ้าได้มีโอกาสได้อยู่กับคนดีมีศีลธรรมและได้มีโอกาสเข้าสู่กระแสธรรมตามที่ฤาษีผู้สร้างได้มีความปรารถนาไว้แต่เดิม

(๒) ช่วยให้ความคุ้มครองป้องกันสรรพอันตรายแก่ผู้มีไว้ในครอบครอง ผู้ทรงศีลทรงธรรมคามสมควรแก่บุญบารมี

(๓) ทำหน้าที่เป็นภาคผู้ลี้ยงช่วยให้ผู้มีไว้ในครอบครองเจริญด้วยมนุษย์สมบัติ สวรรค์สมบัติเป้นอุปการะแก่การบำเพ็ญบารมีธรรมให้ถึงนิพพานสมบัติ แก่ผู้มีไว้ในครอบครอง ผู้ประกอบคุณธรรม เพิ่มพูนบารมีธรรม ได้เป็นอย่างดี

(๔) ธาตุกายสิทธิ์ประเภทดีมีคุณธรรม จะช่วยชักนำผู้มีอยู่ในครอบครอง ปฏิบัติธรรมอยู่ในคุณงามความดี คือ ทานกุศล ศีลกุศล และภาวนากุศล เป็นต้น ยิ่ง ๆ ขึ้นไป เพื่อที่เขาจะได้อนุโมทนาบุญ และได้มีโอกาสบำเพ็ญบารมีธรรมด้วย จึงให้แต่คุณแก่ผู้มีไว้ในครอบครอง ผู้เป็นคนดีมีศีลธรรม ส่วนธาตุกายสิทธิ์ประเภทที่ด้อยคุณธรรมก็ปรารถนาอยู่ว่า ผู้ได้ครอบครองเป็นเจ้าของจะปฏิบัติอยู่ในคุณธรรมดีเพื่อที่จะได้มีโอกาสบำเพ็ญบารมีธรรมด้วย เพื่อเลื่อนภูมิจิตให้สูงขึ้น แต่ถ้าเจ้าของเป็นคนชั่วช้า ลุแก่อำนาจกิเลส (โลภะ/ราคะ โทสะ โมหะ) ธาตุกายสิทธิ์ประเภทนี้ กลับจะให้โทษแก่ผู้ครอบครองได้ง่ายและรุนแรงด้วย

(๕) ฉะนั้น ของดีต้องอยู่กับคนดีจึงดีเลิศ คนไม่ดีถึงจะได้ครอบครองของดี ก็มีอยู่ได้ไม่นาน ส่วนคนดีได้ครอบครองของที่มีอานุภาพที่ดีและไม่ดีก็จะมีแต่ดีไม่มีโทษ แต่คนไม่ดีได้ครอบครองของที่มีอานุภาพทั้งดีและไม่ดี ย่อมไม่ได้ผลดีและยังจะชันำกันในทางที่ไม่ดีอันมีโทษได้พราะฉะนั้น ผู้มีของดีหรือมีของที่มีอานุภาพทั้งดีและไม่ดี จึงต้องปฏิบัติตนอยู่แต่ในคุณความดีโดยส่วนเดียว จะประมาทไม่ได้ จึงจะมีแต่ดีกับดีโดยตลอด